

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΠΟΥ

Ο ΜΟΥΖΙΚΟΣ ΜΑΡΕΥ

Ο ΚΑΤΗΡΑΜΕΝΟΣ ΝΑΥΤΗΣ

ΕΙΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΠΟΘΟΣ

Η ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΥΑΣΝΑΙΑ ΠΟΛΙΑΝΑΣ

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ — ΔΙΑΦΟΡΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΠΟΥ

Α'.

Αἱ ἀκρίδες τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου

Παρουσιάζεται νῦν ἐνώπιον ἡμῶν ἕτερος σπουδαῖος περιηγητῆς βοτανολόγος καὶ καθηγητῆς τῆς φυσικῆς ἱστορίας τῆς Σουηδίας, περιηγηθεὶς τὸν Λιβάντε, ὡς ἐκάλουν τότε δι' ἐνὸς ὀνόματος τὴν Συρίαν, Παλαιστίνην, Αἴγυπτον, Μικρὰν Ἀσίαν, τὰ ἀρχιπελάγη τῶν νήσων ἡμῶν, τὰ παράλια τῆς Μακεδονίας καὶ τὴν Πελοπόννησον. Τὸν περιηγητὴν αὐτὸν εἶχε πέμψει κατὰ προτροπὴν τοῦ περιφήμου Λιναίου ἡ Βασιλικὴ Ἑταιρεία τῆς Στοχαστικῆς ἐν Ἀνατολῇ. Οὗτος εἶναι ὁ Φρεδερίκος Χασσελκβίστ (Hasselquist) διαμείνας ἐκ τοῦ 1749—1752 εἰς τὰ μέρη ταῦτα. Οὗτος, ταξινομήσας καὶ ὀνοματολογήσας (σελ. 183—402) ζῶα, πτηνὰ, ἰχθεῖς, ἀμφίβια, ἔντομα καὶ σκώληκας τῶν μερῶν, τὰ ὅποια διέτρεξε, δίδων δὲ ἐκτενέστερον κατάλογον τοῦ φυτικῆς βασιλείου, τῶν δένδρων, ἀνθέων, φυτῶν καὶ τῶν ἰαματικῶν ἢ τῆς

φαρμακοποιίας βοτάνων, οὐδαμοῦ μνημονεύει τὴν σταφίδα ἡμῶν, τὴν ὁποῖαν ἀναντιρρήτως, ἐὰν εὗρισκεν εἰς τὰς γαίας ἃς ἐταξείδευσεν, ἤθελε μνημονεύσει. Ἦθελε δὲ μνημονεύσει, διότι περιγράφει τὰ πλούτη τοῦ ἐμπορίου τῆς Αἰγύπτου, περιγράφει τὸ ἐμπόριον τῶν Γάλλων καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ Χαλεπίου, τῆς Δαμιέττης, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Περσίας, ἐν οἷς φαίνονται τὰ εἶδη τῆς ἐξαγωγῆς. Περιγράφει τὸ ἐμπόριον τοῦ βόμβακος, καφὲ τῆς Μόκας, τὸ ἐμπόριον τῆς λιθάνης καὶ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τῶν ποικίλων οἶνων. Ὁ περιηγητῆς οὗτος προβαίνει δι' ἐπιστολῶν του πρὸς τὸν Λιναῖον, πεπληρωμένων ἐπιχειρημάτων, νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι αἱ ἀκρίδες, δι' ὧν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἔζη ἐν τῇ Ἐρήμῳ, δὲν ἦσαν καρπὸς, ὡς οἱ διερμηνεῖς τοῦ Εὐαγγελίου ἀναφέρουσιν, ἀλλὰ τὰ γνωστὰ πηδικτικὰ ἔντομα, δι' ὧν δλόκληροι λαοὶ τῆς Ἀραβίας μέχρι σήμερον τρέφονται, διότι τὰς ξηραίνουν, ἀλέθουσιν καὶ διὰ τῆς ἀλεύρου αὐτῶν κατασκευάζουσιν, οὐ μόνον ἄρτον, ἀλλὰ καὶ διάφορα ζυμαρικά. Ἐν οὐδεμίᾳ τῶν σελίδων τῆς περιηγήσεώς του ἀναφέρει, ὅτι εὗρε τὸν σταφιδοκαρπὸν εἰς τὰς τόσας χώρας, ἃς διέτρεξε.

Β'.

Οἱ πάπυροι

τοῦ Πτολεμαίου Φιλαδέλφου

Ἐτερος σπουδαῖος ἀγγλος περιηγητῆς, ἀρχαιολόγος καὶ βαθὺς ἐλληνιστῆς, ὅστις τῷ 1701 διήλθε τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν, τὴν Παλαιστίνην, Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν, οὗτινος τὸ μὲ εἰκόνας πολυτιμώτατον σύγγραμμά του ἀφιερῶται εἰς τὴν τότε βασιλίσσαν τῆς Ἀγγλίας, εἶναι ὁ Ἀκρόν Χίλ. Οὗτος ἐπεσκέφη τῆς τότε δούλης Ἑλλάδος ἐπίσης τὰς νήσους Λέσβον, Λήμνον, Χίον, Σάμον, Ἰκαρίαν, Πάτμον, Ρόδον, Κρήτην καὶ Κύπρον, καθὼς καὶ τὰς Θήβας, τοὺς Δελφοὺς, τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Κόρινθον. Οὔτε οὗτος οὐδαμοῦ ἄλλου ποιεῖται μνείαν τῆς κο-

ρινθιακῆς σταφίδος, μόνον ὅτι διδίδει ἐκτενῆ περιγραφὴν τοῦ ἐμπορίου καὶ δουλεμπορίου τῆς Τουρκίας, τῆς Αἰγύπτου (σελ. 85 καὶ σελ. 259) καὶ τῶν διαφόρων τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς καὶ καταναλώσεως προϊόντων τῶν χωρῶν τὰς ὁποίας ἐπισκέφθη. Ὁ περιηγητὴς οὗτος δὲν ἄφηκε ξύλον, φοίνικας, φάρμακα, δέρματα, ζαχαροκάλαμα, τάπητας, φυσικὸν ἢ βιομηχανικὸν προϊόν τὸ ὁποῖον δὲν ἐξήτασε, δὲν ἀνέλυσεν ἐπισταμένως, μέχρι τῶν προϊόντων τῶν ἐρήμων, μέχρις ἐκείνου τοῦ πάπυρου Νιλότικα, τοῦ ἰννῶδους βοτάνου, τοῦ ἐντὸς τῶν αἰγυπτιακῶν ἐλῶν βλαστάνοντος, ἐξ οὗ διὰ βιομηχανικῆς λειτουργίας κατασκευάζοντο οἱ πάπυροι, ἐφ' ὧν ἐγράφησαν τὰ περισσότερα συγγράμματα τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Πτολεμαίου Φιλαδέλφου. Οἷδεις περιηγητὴς λεπτομερέστερος τοῦ Ἀκράων Χιλ, καὶ οὐδὲν σύγγραμμα μᾶλλον πεπληρωμένον περιεργότερων ἀντικειμένων. Ὁποῖα ἡ περιγραφή τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ! Ἐκείνη τοῦ μεγάλου Καΐρου, τῆς Μέμφιδος καὶ Βαβυλῶνος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὁποῖαι αἱ ἀλληγορικαὶ εἰκόνες τῶν ἱερογλυφικῶν τῆς Αἰγύπτου, τῶν κατακομβῶν, ἡ ἡ περιγραφή τῆς Τουρκίας, τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Σουλτάνου, Σερᾶϊ-Μπουρνού, τῶν γυναικωνιτῶν του κτλ., δι' εἰκόνων, αἰτίνες σήμερον, μετὰ δύο σχεδὸν αἰῶνας, καταπλήττουσι διὰ τῶν ζωρῶν καὶ πιστῶν χαρακτήρων των τὸν ἀναγνώστην, ρίπτουν δὲ αὐτὸν καὶ εἰς σκέψεις, πῶς ἡδύνατο ὁ περιηγητὴς οὗτος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ εἰσχωρήσῃ ἐντὸς τῶν μυστηρίων τούτων τῶν τούρκων. Οὐδεμὶς ἀμφιβολία, ὁ λεπτολόγος οὗτος εἰάν ἤθελεν ἀπαντήσῃ τὴν σταφίδα ἡμῶν ἢ παραπλησίαν αὐτῆς εἰς τὰς τούσας χώρας, δι' ὧν διήλθε, ὅτι οὐ μόνον ἤθελε ποιῆσαι μνησὶν αὐτῆς ἀλλὰ καὶ περιγραφῇ. Καὶ λέγω τοῦτο κυρίως, διότι ποιεῖ περιγραφὴν τῶν διαφόρων ἐκλεκτῶν οἶνων, τοὺς ὁποίους ἐπὶ, καὶ ἐκ τίνων βότρυων κατασκευάσθησαν, καὶ διότι οἰκονομικῶς ἀναλύνει τὰ ἔσοδα τῶν χωρῶν αὐτῶν, ὁμολεῖ λεπτομερῶς διὰ τὰς εἰσπράξεις ἐκαστοῦ προϊόντος.

ΣΤ'.

**Ἦτο ποτὲ σταφιδοφόρος ὁ Ἰσθμὸς
τῆς Κορίνθου;**

Ὁ Κορνήλιος Λεβρουῖν (Corneille Le-Bruyn), Ὀλλανδὸς, γεννηθεὶς εἰς τὴν Χάη (Hae), ταξιδεύσας ἐκ ἐκ τοῦ 1674—1706 ὑπὲρ τὰ 32 ἔτη τὰς νήσους Χίον, Ρόδον, Κύπρον, Μικρὰν Ἀσίαν, Συρίαν, Παλαιστίνην, Περσίαν, Ρωσσίαν καὶ Ἰνδίας, περιγράφει δὲ τὰ ταξιδιά του εἰς πέντε μεγάλους τόμους, μετὰ πλείστον εἰκόνων, χαλκογραφιῶν, οἱ αἱ ἀμφὶ ἄλλα ἐὰν σήμερον, ὅταν ἡ χαλκογραφία τόσον ἐπρωόδευσε, εἶναι δυνατόν νὰ κατασκευασθῶσι τελείως, δὲν εἶναι κτώτερος περιηγητὴς εἰς τὰς λεπτομερείας, τῶν προμνημονευθέντων.

Ἐπισκεφθεὶς τὸ Ναύπλιον, τὸ Ἄργος, τὰς Μυκήνας, τὴν Κορίνθον, (Τόμ. Ε' σελ. 488—485), ἐπισκεφθεὶς τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου, λέγει, ὅτι ἦτο ποτὲ

κεκαλυμμένος ἀμπελώνων σταφίδος. Καὶ ὅμως δὲν λέγει ἐὰν ἦτο εἰς τὰς ἡμέρας του, ἐὰν οὗτος τὸν εἶδε οὕτω ὀφθαλμοφανῶς. Φρονῶ ὅτι ὁ κ. Φέλιξ Μπωζούρ, ὅστις ἔρχεται μετὰ ἑνα αἰῶνα καὶ ὅστις ἐν ἐκτάσει διαπραγματεύεται τὰ τῆς σταφίδος, ἐδανείσθη ἐκ τοῦ Λεμπρουῖν τοὺς λόγους, ὅτι ὁ Ἰσθμὸς πρὸ δύο αἰώνων ἦτο ἐκ τῆς μιᾶς θαλάσσης εἰς τὴν ἄλλην κεκαλυμμένος ἀμπελώνων σταφίδος. Ὁ Λεμπρουῖν ἐν τούτοις, ὁ γνωρίζων τί ἐστὶ σταφὶς κορινθιακῇ, περιγράφων τὰ ποικίλα προϊόντα τῶν ἀχανῶν ἐπικρατειῶν τὰς ὁποίας διέτρεξε, οὐδαμοῦ μνημονεύει τὴν σταφίδα ἡμῶν, ὅ,τι δὲ λέγει περὶ τῶν σταφυλῶν τῆς Περσίας (Τόμ. Δ' σελ. 108) ἐν τῇ ἀπαριθμῇ τῶν ποικίλων καρπῶν αὐτῆς, ἣν ἐπισκέφθη τῷ 1704 εἶναι τοῦτο: «Υπάρχουν δώδεκα εἶδη σταφυλῶν, τὰ ὁποῖα γενικῶς ὀνομάζονται Ἀγκοέρ, μολονότι ἐκαστον ἔχει διαφορετικὴν ὀνομασίαν. Τριῶν ἢ τεσσάρων εἰδῶν εἶναι κυανὰ, τὰ μὲν στρογγύλα, τὰ δὲ μακρόσχημα. Ἐπίσης υπάρχουν δύο ἢ τρία εἶδη λευκά, ἐξ ὧν ἑν εἶδος πολὺ γλυκὺ ἄνευ πυρίνων ὑπάρχει καὶ ἕτερον γένος οὐτινος τὰ τσαμπία σύγκεινται ἐκ βοτρυῶν μεγάλων καὶ σμικροτάτων ἀνάμειγμένων, οἷων δὲν εἶδον εἰς ἕτερον μέρος. Ταῦτα τὰ ξηραίνουσι καὶ κατασκευάζουσι εἶδος πελτέ, τὸν ὁποῖον πεμπουν ἐντὸς ἀγγείων πηλίνων εἰς τὰς Κάτω Χώρας καὶ ἄλλα τῆς Εὐρώπης μέρη». Ὁ κ. Λεμπρουῖν δίδει τὴν περιγραφὴν τῆς κατασκευῆς τοῦ πελτέ.

Ζ'.

**Ὁ σταφιδοκαρπὸς δὲν ἔρχεται οὔτε
ἐξ Ἀφρικῆς**

Ἐχομεν νῦν ἕτερον περιηγητὴν. Ἀριστον ἑλληνιστὴν ἀρχαιολόγον καὶ βοτανολόγον, οὐτινος τὸ διότομον ὀγκῶδες σύγγραμμα μένει καταπληκτικὸν μέχρι σήμερον διὰ τὰς πολυδαπάνους καὶ λαμπροτάτας ἐβδόμηκοντα πέντε εἰκόνες τοῦ τῶν αἰγυπτιακῶν, τὰς τριάκοντα ἐξ τῆς Παλαιστίνης, Συρίας, Κύπρου καὶ Κρήτης καὶ τὰς ἐκατὸν τρεῖς τῆς Ἑλλάδος καὶ Μικρᾶς Ἀσίας.

Οὐδεὶς παρουσιάζει τὸν ἀρχαῖον κόσμον καὶ ἀρχαῖον πολιτισμὸν μεγαλοπρεπέστερα τοῦτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τῶν νεωτέρων. Ἄλλ' ὁ περιηγητὴς οὗτος θαυμάζεται ἐτι μᾶλλον διὰ τὴν πολυμαθεῖ ἀφρονὸν ὕλην τοῦ συγγράμματός του, τὴν ὁρὴν κρίσιν του καὶ ἀκριβεῖς παρατηρήσεις του, αἰτίνες τὸν ἀπεκατέστησαν ὡς ἄλλον Παιουανίαν, μοναδικὴν αὐθεντικότητα διὰ τοὺς μεταγενεστέρους.

Οὗτος εἶναι ὁ δόκτωρ Ριχάρδος Ποκόκ (Pococke) ταξιδεύσας τὴν Ἀνατολὴν τὸ 1735.

Ὁ κ. Ριχάρδος Ποκόκ περιγράφων σὺν τοῖς ἄλλοις τὰ ἔσοδα, τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, τὴν γῆν, τὰ ὕδατα, τὰς ἐνδυμασίας τῶν διαφόρων φυλῶν, τὰ κλίματα, τὰ ζῶα, πτηνὰ καὶ ἑρπετὰ καὶ τὸ φυτικὸν βασιλεῖον τῶν ἀχανῶν χωρῶν ἅς ἐπισκέφθη, (τομ. Α. σελ. 170—210) οὐδαμοῦ ἀναφέρει καὶ οὗτος τὸν σταφιδοκαρπὸν. Τοῦτο ἐπιβεβαιῶν ὅτι ἡ σταφὶς δὲν ἦλθεν οὔτε ἐκ τῆς βορείου Ἀφρικῆς εἰς Ἑλ-

λάδω δὲν ἦλθεν οὔτε ἐκ τῆς Ἀσίας. Πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὁ κ. Ποκὼν ἐγνώριζε τὸν σταφιδοκαρπὸν, διότι δίδων τὴν περιγραφὴν τῆς Πελοποννήσου τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ τῆς Κορίνθου, τῶν Πατρῶν, τῆς Ζακύνθου, τῆς Κεφαλληνίας, λέγει εἰς τὰ τῆς Κεφαλληνίας περὶ τοῦτου:

«Ἡ νῆσος ἐπρωθέδευεν ἀρκούντως κυρίως ἕνεκεν τῶν ἀμπελώνων τῶν Κουρραντιῶν (Curretans). Τὸ δένδριον τῶν Κουρραντιῶν εἶναι γένους τῆς ἀμπέλου. Ἐξέχον μεγάλας ποσότητας καὶ κατασκευάζουν δι' αὐτῶν δυνάτῳ οἶνον. Ἀλλὰ τὰ κουρραντιῶ εὐρίσκονται καὶ εἰς Πάτρας καθὼς καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόλπου τῆς Κορίνθου.»

Ἀλλ' ὅτι μᾶλλον ἐστερέωσε τὴν πεπειθησίν μου, ὅτι ἡ Κορινθιακὴ ἡμῶν σταφὶς δὲν ἦλθεν οὔτε ἐκ τῆς Ἀφρικῆς, εἶναι οἱ λόγοι τοῦ σπουδαίου καὶ αὐθεντικοῦ περιηγητοῦ Δόκτορος Βράουν (W. G. Browne) φυσιοῦρου καὶ φυσιολόγου, ὅστις ἐταξείδευεν ἀπὸ τὸ 1792—1798 εἰς Συρίαν, Αἴγυπτον, εἰς Δαρφούρ, Κορδοφάν καὶ Σουδάν. Ὁ περιηγητὴς οὗτος οὐδαμῶς ἀπῆντησε τὸν σταφιδοκαρπὸν. Λέγει δὲ (Kahira σελ. 75), ὅτι οἱ αἰγύπτιοι κατασκευάζουν ποτὸν ἐξ ἀραβοσίτου, κεχρίου, κριθῆς, καὶ ὀρίζιου. Εἶναι χρώματος διαφανοῦς καὶ ἀρκετὰ καλὸν εἰς τὴν γεύσιν. Ἀλλ' οἱ ἐγγύριοι κυρίως ἀρέσκονται εἰς ἕτερον ποτὸν, καλούμενον ἄρα καὶ κατασκευαζόμενον με κουρραντιῶ, μικρὰ σταφύλια τὰ ἑποῖα φέρουν ἐκ τῆς Ἑπταννήσου. (Small grapes imported from the seven Isles).

Ὁ αὐτὸς περιηγητὴς δίδει τὴν περιγραφὴν τῶν οἶνων τῆς Συρίας (σελ. 431) καὶ τοῦ Λιβάνου, ἐξ ὧν αὐθις οὐδαμῶς οὔτε τὰ ἔχνη φαίνονται τοῦ σταφιδοκαρποῦ ἡμῶν.

III.

Τὲ ὀνομάζουσι οἱ Βενετοὶ Uva Corinthiaeae

Ἐτερος περιηγητὴς, τὸν ὁποῖον δὲν δύναμαι νὰ παραλείψω διὰ τὰς γνώσεις του, διότι εἶναι γεωγράφος, γαιολόγος, μαθηματικὸς, ιστορικὸς, πολιτικὸς καὶ φιλόλογος, ὅστις δὲ ἀφ' ὧν ἐταξείδευεν ὅλην σχεδὸν τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὸ 1682—1686 ἐπισκέφθη τὴν Κρήτην, καὶ ἐντεῦθεν ἤρξατο τὰ τῆς ἐρεύνης ταξείδιόν του εἰς Αἴγυπτον, Ἐρυθρὰν Θάλασσαν, Ἀραβίαν, Παλαστίνην, Συρίαν, Μικρὰν Ἀσίαν, Κύπρον, Αἰγαῖον καὶ τὰς Ἰονίους, εἶναι ὁ ἀγγλος ἱατρὸς Ε. Βέρυαρδ (E. Bergard). Καὶ οὗτος οὔτε ἔχνος τοῦ σταφιδοκαρποῦ ἡμῶν εὐρίσκει εἰς Αἴγυπτον, Συρίαν, ἢ Μικρὰν Ἀσίαν. Περιγράφει τοὺς ὀρεαίους οἶνους καὶ σταφύλας τοῦ Λιβάνου καὶ ἄλλων μερῶν, ἀλλ' οὐδ' ὅπως μνημονεύει τὸν σταφιδοκαρπὸν, ἐκτὸς μόνον ὅταν φθάσῃ εἰς Ζακύνθον καὶ Κεφαλληνίαν. Οὗτος εἶναι ὁ πρῶτος ἐκ τῶν περιηγητῶν (σελ. 357), ὅστις ὀνομάζει τὴν σταφίδα Uva Corinthiaeae (σταφίδες κορινθιακαί). Προσθέτων, ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ μεταφέρουσι τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς εἰς Ἀγγλίαν, ἐπειδὴ δὲ ἡ λέξις Uva τὴν ὁποῖαν μεταφέρουσιν αὐτοὶ οἱ Πλίνιος, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τινὰς νὰ πιστεύουσιν, ὅτι ὁ στα-

φιδοκαρπὸς ὑπῆρχε καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἐπαναλαμβάνων, ὅτι ἡ λέξις ἀφορᾷ ὅλας τὰς ἀσταφίδας τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅχι τὸν παρόντα σταφιδοκαρπὸν.

Οἱ ἀναγνώσται τῆς φιλολογικῆς Ἀκροπόλεως ἤθελον ἀπαυδήσει ἰσως ἐνώπιον τῆς σωρείας τῶν προσεγεγραμμένων αὐθεντικῶν μαρτυριῶν, ὅτι ὁ σταφιδοκαρπὸς δὲν εἶναι προϊόν οὔτε τῆς Ἀσίας, οὔτε τῆς Ἀφρικῆς, ἀλλὰ ἰθαγενὲς τῆς Ἑλλάδος. Ὁφείλω ὅμως νὰ μὴ παραλείψω πᾶσαν ψηλαφητὴν ἀποδείξιν πρὸς τοῦτο. (ἀκολουθεῖ)

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΒΕΝΟΣ

ΑΠΟ ΒΙΕΝΝΗΣ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Ὁ νέος Ἀνατολικὸς σιδηρόδρομος πρόκειται νὰ τεθῇ εἰς χρῆσιν τῇ 1ῃ Μαΐου διὰ τὴν κατ' εὐθεῖαν μεταξὺ Βιέννης, Βελιγραδίου, Σοφίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως συγκοινωνίαν. Τὸ μεταξὺ Φιλίππουπόλεως καὶ Νύσσης τμήμα θὰ διέρχονται αἱ ἀμαξοστοιχίαι μόνον τὴν ἡμέραν, διότι τὸ ἔδαφος ἐκεῖ εἶναι ἀνωμαλιώτατον καὶ ὑπάρχουσι τὰ πλεῖστα τεχνικὰ ἔργα. Καθ' ἑκάστην θὰ κυκλοφορῇ εἰς ταχὺς εὐρυθρὰς, δις δὲ καθ' ἑβδομάδα ὁ ταχυῆτος ἀντραπιαῖος ἀνατολικὸς συρμός. Ἡ διάρκεια τοῦ ταξείδιου μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Βιέννης θὰ εἴη 41 ὥρων.

Ο ΜΟΥΖΙΚΟΣ ΜΑΡΕΥ

(Ἀνάμνησις Σιδηρίας)

Ἦτο ἡ δευτέρα ἡμέρα τοῦ Πάσχα. Ἡ ἡμέρα ἦτο θερμὴ, ὁ οὐρανὸς κυανοῦς, ὁ ἥλιος μεσουρανοῦν ἠκτινοβόλει, ἀλλ' ἡ ψυχὴ μου ἦτο κατηφής. Περιεπαύουν εἰς τὸν περίβολον τῆς εἰρηκτῆς. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην κατεγινόμεν εἰς τὴν ἀπαριθμῆσιν τῶν κιγκλιδίων, αἰτίνας περιέφερχσον αὐτήν. Ἀπὸ δύο ἡμερῶν οἱ ἐν σῇ εἰρηκτῇ ἦγον ἑορτήν, οἱ καταδίκαιοι δὲν εἰργάζοντο. Οἱ πλείστοι αὐτῶν ἦσαν οἰνοβρεῖς. Τὰ δωμάτια ἀντήχουν ἐξ ὕβρεων, ἐρίδων καὶ ἀσμάτων αἰσχυρῶν. Ἄλλοι ἐχαρτόπαιζον ἐπὶ τῶν ζυλίνων κλινῶν των. Πολλοὶ ἀνηλεῶς ζυλοκοπηθέντες ὑπὲρ αὐτῶν τῶν συντρόφων των, ἐκείντο ἡμιθανεῖς. Εἶχον καλύψει αὐτοὺς διὰ τῶν μανδύων των. Πλέον ἢ ἀπαρ' εἶχον σύρει τὰς μαχαίρας. Τὰς σκηνάς ταύτας εἶχομεν διαρκῶς ἐπὶ δύο ἡμέρας! Ἐπασχον πολὺ ὄχλος μεθυμένος, καὶ ἰδίως εἰς τοιαῦτα μέρη, μοὶ προσεγενε πάντοτε ἀηδία.

Κατὰ τὰς δύο ἐκείνας ἡμέρας ἡ ἀρχὴ δὲν παρενέβη εἰς διακόψει τὰς ἐρέυνας, δὲν ἐξήταξε πλέον ἢν ὑπὸ τὰς κλινὰς ἐκρύπτοντο φιάλαι οἶνου. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀξιωματικῶν μας, ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέπηται εἰς τοὺς καταδίκους νὰ ἀδιασκεδάζωσι ἀπαρ' τοῦλάχιστον τοῦ ἐπου, καὶ ταῦτο πρὸς ἀποφυγὴν ἄλλων χειροτέρων παρεκτροπῶν. Ἐμὲ ὅμως μὲ κατελάμβανεν ὀργὴ πρὸς τὴν Συνήντησαν τὸν Πολωνόν Μ...σχυ, πολιτικὸν κα-